ΠΑΝΤΙΖΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Κοσμοσυρροή στη βιβλιοπαρουσίαση του “Ανωμοτί”

Νίκος Ξηρουδάκης

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΩΣ

α ν ω μ ο τ ί

Εκατοντάδες φίλες και φίλοι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες του Αντώνη Λω γέμισαν ασφυκτικά μέχρι έξω τον **Τεχνοχώρο Φάμπρικα** το απόγευμα της Κυριακής 22 Μάρτη 2026, για να παρακολουθήσουν την παρουσίαση της ποιητικής συλλογής του **“Ανωμοτί”,** που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις **Εκδόσεις Άνω Τελεία.**

Μετά από σύντομο καλωσόρισμα εκ μέρους των Εκδόσεων Άνω Τελεία, για το βιβλίο μίλησε η πιανίστα Φανή Μπαλάφα. Ακολούθησε ο Θοδωρής Βλαχάκης, ιδρυτικό μέλος του μουσικού συγκροτήματος Magic De Spell.

Τόσο ο ομιλητής όσο και η ομιλήτρια, μίλησαν με τα πιο θερμά λόγια για την ”κατάθεση” του Αντώνη Λω. Με τους στίχους που επέλεξαν να απαγγείλουν, χαρακτηριστικούς της γραφής του ποιητή, ένα κύμα υποστασιακής θερμότητας αναδύθηκε στην αίθουσα.

Το λόγο στη συνέχεια πήρε ο ίδιος ο Αντώνης Λως, ο οποίος στο τέλος της εκδήλωσης υπέγραφε επί ώρες τις καθιερωμένες αφιερώσεις στα βιβλία, που θα αποτελέσουν ταυτόχρονα και ενθύμιο της ζεστής και ουσιαστικής βραδιάς στην οποία συμμετείχαν οι παριστάμενοι.

“Η ποιητική συλλογή Ανωμοτί”, ανέφερε μεταξύ άλλων στην ενδιαφέρουσα ομιλία της η Φανή Μπαλάφα, *“αποτελεί μια ποιητική διείσδυση μέσα στα έγκατα του ιδιαίτερα πλούσιου και τρυφερού συνάμα ψυχισμού του συγγραφέα, ο οποίος δεν δειλιάζει μπροστά σε κάθε είδους ψυχική ακροβασία, περπατώντας στο δικό του τεντωμένο σκοινί”.*

Ο Θοδωρής Βλαχάκης στη δική του ομιλία, επισήμανε ότι *“αυτή εδώ η ποιητική συλλογή, ανήκει στην κατηγορία βιβλίων που διαβάζοντάς τα, επιχειρούν να σε αποκρυπτογραφήσουν. Να σε διαβάσουν κι εκείνα δηλαδή. πρόκειται για τη μαρτυρία ενός ανθρώπου που αναμετριέται με τον εαυτό του, με το χρόνο, και με την εποχή του. Η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι λιτή αλλά πυκνή, λυρική, και με ισχυρό εσωτερικό ρυθμό και μέτρο. Καταθέτει ‘Ανωμοτί’, μια αυθόρμητη εξομολόγηση που μας αφορά.”*

Συγκινημένος από την ανταπόκριση και τη συμμετοχή του κόσμου στη βραδιά ο Αντώνης Λως, με την έμφυτη ευγένεια που τον διακρίνει, αφιέρωσε σχετικά μεγάλο μέρος της δικής του ομιλίας σε ευχαριστίες: Στους συμμετέχοντες, στην παρουσιάστρια και τον παρουσιαστή πρώτα απ’ όλα, και σε όλες και όλους τους συντελεστές της παραγωγής και της έκδοσης του “Ανωμοτί”, καθώς και σε όσες και όσους είχαν συμβολή στην παραγματοποίηση της μεστής αυτής ποιητικής βραδιάς. Περιγράφοντας σε αδρές γραμμές την πορεία της συγγραφής, από το μακρινό 2001 στη Μυτιλήνη μέχρι τη σημερινή του παρουσίαση, ανέφερε πως η συγγραφή αυτή ήταν για τον ίδιο ταυτόχρονα και ένας **χώρος καταφυγής.** Για να προσθέσει:

> “Το Ανωμοτί γράφτηκε μέσα στη σιωπή. Σ’ εκείνον τον εσωτερικό χώρο όπου ένας κόμπος, άλλοτε στέκεται στο λαιμό κι άλλοτε σφηνώνεται στον αυχένα. Μιλώ για έναν κόμπο πλεγμένο από μνήμη, επιθυμία, ματαίωση, προσδοκία αλλά και ελπίδα. Για ένα βάσανο που αναζητά να εκφραστεί με λέξεις. Όμως, όσο κι αν η γραφή κατοικεί στη μοναχικότητα, νομίζω πως κανένα δημιουργικό έργο δε γεννιέται

πραγματικά μονάχο του. Η συγγραφή, υπ' αυτή την έννοια, λειτουργεί σαν μια προσπάθεια να αποτυπωθεί το ίχνος, το σημάδι που αφήνει ο χρόνος πάνω μας."

"Η δημιουργία είναι αποτέλεσμα σχέσεων, επιδράσεων, επαφών", τόνισε σε άλλο σημείο. Αξίζει να προσεχτεί στο βίντεο της ομιλίας του, η αποστροφή σχετικά με τους στίχους που θα προτιμούσε, όπως είπε, να μην είχε γράψει... *"Ανάμεσα στα 36 ποιήματα του Ανωμοτί, υπάρχει κι ένα αγκάθι που ενοχλεί..."* Πρόκειται για το ποίημα "ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΘΥΡΟΦΥΛΛΑ".

Το ποιητικό έργο με τίτλο «Ανωμοτί» οργανώνεται σε **τέσσερις πράξεις,** δημιουργώντας μια εσωτερική πορεία **από τις ρίζες της ύπαρξης** έως την εύθραυστη **επαφή με τον άλλο,** χαρτογραφώντας την ανθρώπινη εμπειρία μέσα από μάχες, αδιέξοδα, προσωπικούς και κοινωνικούς δεσμούς.

Η πρώτη πράξη, *«Αχνοφώς»*, αναδεικνύει την αρχική ανάσα της ύπαρξης και ταυτόχρονα λειτουργεί ως γενεόγραμμα, περιγράφοντας και δηλώνοντας τις **καταβολές,** τις οικογενειακές ρίζες και την κληρονομιά που διαμορφώνει την προσωπική ταυτότητα. Είναι το πρώτο φως, η ύπαρξη που γίνεται ορατή, το **πλαίσιο** μέσα στο οποίο γεννιέται η συνείδηση, και η βάση από την οποία ξεκινούν όλες οι προσωπικές και συναισθηματικές διαδρομές.

Η δεύτερη πράξη, *«Ψίθυρος»*, εμφορείται από τον **έρωτα** και την **επικοινωνία.** Ο ψίθυρος εκφράζει την **εσωτερική επιθυμία για σύνδεση,** εγγύτητα και οικειότητα, αναδεικνύοντας την τρυφερή και ζωτική διάσταση της σχέσης. Ο έρωτας εμφανίζεται ως μια εσωτερική φωνή, που καλεί σε διαρκή διαπραγμάτευση. Καθοδηγεί τον εσωτερικό κόσμο και δημιουργεί δεσμούς μέσα από τη δόνηση και την αίσθηση της παρουσίας του άλλου προσώπου.

Η τρίτη πράξη, *«Άρνεμος»*, φέρνει στο προσκήνιο τη ματαίωση• την ένταση και το αδιέξοδο που προκύπτει όταν οι προσπάθειες και οι επιθυμίες βρίσκουν περιορισμούς, δημιουργώντας ένα εσωτερικό πεδίο πάλης και αναστοχασμού. Η ματαίωση όμως δεν υποδηλώνει αποτυχία, αλλά συνθήκη αναμονής και συνειδητοποίησης, μια βαθιά **ενδοσκόπηση** που φέρνει σε επαφή τον εαυτό με τα όριά του. Μια διαδικασία που δοκιμάζει την ανθεκτικότητα και την ευαισθησία της ύπαρξης, δημιουργώντας χώρο για εσωτερική ωρίμανση.

Η τέταρτη πράξη, *«Αντάμα»*, κινείται **προς το έξω,** προς τη σύνδεση με το κοινωνικό.

Παρουσιάζει μια εύθραυστη δοκιμή που επιχειρεί να αποτυπώσει το εσωτερικό και το εξωτερικό, τον εαυτό και το περιβάλλον του. Μετά την αίσθηση της αδυναμίας και του αδιεξόδου, η ενότητα αυτή οδηγεί τον αναγνώστη στην κριτική σκέψη, παρέχοντας υπόγεια μια δυνατότητα να παρατηρήσει ένα δυστοπικό τοπίο, χωρίς βεβαιότητες, και να αναζητήσει ίσως μια διαφορετική προοπτική.

Συνοπτικά, η ποιητική συλλογή χαρτογραφεί μια **διαδρομή από μέσα προς τα έξω:** από την πρώτη ανάσα και τις καταβολές στο φως, από την ανάγκη για έρωτα και επικοινωνία στη φωνή, από την ένταση της ματαίωσης στη σύνδεση με το περιβάλλον. Ένα ταξίδι που συνδέει την προσωπική αναζήτηση, τον έρωτα, την ένταση και την κοινωνική επαφή, αναδεικνύοντας την ευθραυστότητα, τη μνήμη και την τρυφερότητα της ανθρώπινης εμπειρίας.

Δείτε στη συνέχεια τις ομιλίες στα βίντεο που ακολουθούν.

Οι Εκδόσεις Άνω Τελεία ανοίγουν την εκδήλωση με σύντομο καλωσόρισμα:

Η ομιλία της Φανής Μπαλάφα:

Η ομιλία του Θοδωρή Βλαχάκη:

Η ομιλία του Αντώνη Λω: